

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Magni Servi Dei P. Julii Mancinelli Societatis Jesu

Cellesi, Jacopo

Oeniponti, 1677

XII. De Revelationibus & prophetiis Patris Julii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42734

CAPUT XII.

De Revelationibus & prophetiis

Patris Julij.

Licet, sicut in principio diximus de visionibus, difficile est separare illas à revelationibus & prophetia, & multas retulimus, quæ ipsas in se continebant, nihil omni- nus hic magis in particulari loquemur de revelationibus & prophetiis, nihil dicturi de simplicibus visionibus. Ac quoniam plurimæ revelationes fuere, quas habuit Pater Ju- lius, & prophetiæ, quas edixit, distinguemus illas in plura capita, secundum nobilitatem objectorum, dicturi in hoc illas, quæ pertinent ad prælatos sanctæ Ecclesiæ. Ipse igitur per viam certitudinis animi absque ulla visione corporea habuit revelationem securam Cardinalem Montaltum fu- turum papam, ut ad aliud subjectum, licet vellet, non pos- set, mentem applicare, & convincebat per eam omnes ra- tiones humanas, ipsi occurrentes, & ab aliis in contrarium auditas. Et super hoc fundamento scripsit duo folia utilis- simarum annotationum, ad magnos Ecclesiæ prælatos, & illas communicavit auditoti suo pœniti. Hic illas libenti- sime audivit, & omnino volebat, ut Pater Julius illas of- ferret Cardinali: Verum ille considerans periculum mo- destiæ suæ nullo modo id facere voluit. Paucis ab hinc mensibus obiit papa, & ille magna cum facilitate fuit ele- ctus successor, & vocatus Sixtus V. æternâ dignus memo- riâ. Eodem modo sensit plenam in animo certitudinem de futura electione ad papatum Antecessoris Sixti, Gre- gorii XIV. & una neptis ipsius de domo Sfondrata voluit, ut Pater Julius eundo Romam, à civitate in qua ipsa mora- batur, deferret à se ad illum adhuc Cardinalem Chirogra- phum pro impetrandâ gratiâ, quando futurus esset papa.

Cardinalis
Montaltus
futurus
pontifex.

Obstitit
modestia
P. Julij.

Greg. XIV.

Tt 3

Derulit

Detulit ille; non tamen unquam persuaderi ipsi potuit, ut illi in persona offerret, licet secretarius dicti Cardinalis Boncompagni illum adjuraret, ac securum redderet, Cardinalem summo teneri desiderio. Intravit conclave, & prodiit ille prudens & sanctus pontifex, quem mundus novit.

leo XI.

Paulò ante mortem Antecessorio prædixit assumptionem ad papatum Leonis XI. hoc modo. dixit Domino Orlandino cognato dicti papæ, qui erat tunc ejus secretarius. Dic nostro Domino Cardinali de Medicis esse opinionem cujusdam Patris Societatis, eum papam futurum. Erat conceptus de eo, quem habebant & Cardinalis, & Orlandinus, ità magnus, ut omninò vellent eum adire Cardinalis domum, & cum eo sermones cæderet, cum in summa existimatione ejus prædictiones haberent, nunquam tamen ille consentire voluit, ut se suâ in modestiâ & summissionis gradu teneret. Cardinalis factus est papa, & statim dedit signa amoris erga societatem; cui vivæ vocis oraculo se promiserat, & factus esset alter Gregorius, si ipsius non tam abbreviati dies fuissent. Cuidam suo magno amico aulæ præfecto Cardinalis Aldobrandini, qui postea fuit Clemens Octavus, etiam prædixit pontificatum sui patroni, dedit ipsi scripta utilissima a Cardinale summo cum gustu, & approbatione lecta, dedit ipsi etiam quasdam meditationes supra Missam, ex quibus ita profecit, ut etiam ad papatum assumptus quotidie variis in templis per Romam celebraverit cum devotione & exemplo singulari; sed hoc totum per aulæ præfectum & quendam Episcopum amicum suum, qui nunquam ab eo impetrare potuere, ut loqueretur Cardinali, metu, ne quid detrimenti sua pateretur modestiâ, si negotiis se grandium immisceret & electionibus, quas aliis annuntiabat. Hujus magni pontificis mortem ipsi Deus aliquanto tempore nuntiavit antè quàm

Cuidam
suo magno
amico præ-
dixit pon-
tificatum
sui patro-
ni.

Timuit suæ
modestiæ.

succe-

succederet, in orationibus, quas prope continuas faciebat pro ipso, sæpè sensit se impelli, ut scriberet, & ad moneret papam de vicina morte; verùm timor magnus, quem habebat, de gloria & fama prophetæ, semper illi penam de manu excussit, donèc revelatio fuit re ipsa completa.

Significavit ipsi etiam Deus promotionem quorundam insignium prælatorum ad cardinalatum, multo tempore ante, quàm succederet. Jam inde à quo tempore fuerat Constantinopoli, quoties cum procuratore serenissimæ reip. Venetæ ex nobilissima Morosinorum gente à nobis supra laudato agendi fuit commoditas, habuit prænotionem tam fortem, illum futurum Cardinalem, ut, licet voluisset contradicere, non potuerit & parùm ab fuerit, quin violentia quædam interna illum cogeret in actus externos prorumpere cujusdam venerationis, & osculi manibus figendi; adeò certus erat, ac si eum jam videret vestitum purpurâ, tanta cum animi lætitia, ut sola eum submissionis vis & modestia, ne videretur, Propheeta, illum inhibuerit, à manifestanda ipsimet Morosino revelatione. Ita semet frenabat, quando improvisus modestiam imperus non prævertebat. Tunc enim excidebant ipsi prophetiæ absque suo consensu, & animadversione ita Deo permittente. Quapropter aliàs ab illo suo raptus imperu, qui ipsi postea perpetuus fuit, quando vidit illum Dominum, illi clarè prædixit & quibusdam de ejus familiâ, & sicut prædixit, ita evênit contra torrentem tot contradictionum. Et fuit Cardinalis non vulgaris, & percelebris in Ecclesiasticis historiis.

Erat Octavius Bandinus nobilissimus Florentinus annorum 18. noster Romæ discipulus, quando Pater Julius audivit illum in Sancto Joanne Florentinorum recitantem orationem latinam, mox illo momento incidit menticalor, adolescentem illum certo fore Cardinalem; conabatur

Octavius
Bandinus.

batur abstrahere mentem ab ea cogitatione rationibus, quæ ipsi in illis adjunctis videri poterant efficacissimæ in contrarium, ita tamen illi certus perseverabat animus, ac firmus, ut nequiret dubitare & ab illo tempore in posterum, semper ipsum pro tali habuit, & pluribus personis ejus promotionem revelavit, quæ post multorum annorum decursum denique est consecuta; fuitque addictissimus Patri Julio, & ipsius operâ, prout diximus, plurimum usque est in sua dicecesi Firmanâ, & extitit Cardinalis dignissimus regendi totam Ecclesiam, insignis fautor nostri Collegii in illa antiquissima & potentissima civitate.

Reverendissimus
Archiep.
Spinellus.

Prædixit
ipfi Cardinalatam.

Reverendissimus Spinellus Archiepiscopus Neapolitanus, cum Romam venisset, incidit in morbum domi professe nostræ, duravitque morbus aliquot septimanis. Pater Julius & propter meritum singulare illius nobilissimi, & dignissimi prælati, & propter benevolentiam teneram, quam a primo in societatem ingressu Patri Petro Antonio ejus fratri detulerat, ob raras ejus virtutes, quas in illo notaverat, fundebat identidem preces pro ejus sanitate, quas inter tam firmam concepit animo opinionem, illum purpureum legendum in senatum esse, ut non potuerit se continere, quin eam ipsi diceret: itaque vocato ad se Joanni Thomæ Pagliarino Archiepiscopi cubiculario dixit, *dic sis patrono tuo à parte mea, illum nuntium Papæ futurum apud imperatorem, atque inde creandum Cardinalem.* Prædictionem comprobavit eventus, Archiepiscopus quâ oratione quâ nuntio Patris Julij lætus, statim ab infirmitate valuit.

Pari modo prævidit, ac prædixit, Cardinalatum nostris duobus patribus Toletò & Bellarmino, magnis sanctæ Ecclesiæ luminibus, non minus per integritatem vitæ, quam per eminentiam doctrinæ. Ac quia rerum præsentia potentius nos movet, adjungo hic revelationem a Patre Julio factam in hoc proposito antè plus sexaginta annis, quam nostris-

nostrismet oculis videmus completam in persona Domini Innici Caraccioli Archiepiscopi Neapolitani & Cardinalis, qui eam mihi sæpius narravit, & fidem facit authenticam, quam penes me teneo, sequentibus verbis.

Cardinalis
Caraccio-
lus.

Ego infra scriptus facio plenam fidem pro veritate, quo pacto in domo bon. mem. Domini ducis de Airola Patris mei, fuerit avus mei fratris, & meus, qui fuerat in domo nostra multo ante, quam meus Pater uxorem duxerit. Iste avus igitur senex in domo mihi dixit sæpius, quomodo bon. mem. Domina Ducissa de Airola mea avia, mater mei Patris voluit dare uxorem meo Patri Dominam Isabellam filiam Domini Innigi de Guevarra Ducis de Bovino sinifalci regni, qui postea fuit religiosus Societatis Jesu, spe plenâ, dictam Dominam etate florentem annorum 17. bonæ complexionis, secundis majoribus progeneratam facile domui daturam successionem, fuit igitur conclusus iste parentatus, & postquam mea mater fuit in domo sponsa, fuit notata ab avia mea, mea mater nec dum habuisse flores menstruos. Concepit ex eo mea Avia maximam afflictionem, quod meus Pater esset unicus. Consultum visum iri Neapoli Airolam experiundi causa, utrum exercitium corporis & itineris prodesset; ubi admonitus Pater Innicus de Guevarra, filiam sponsam valde affligi propter mærorem, in quo videbat sacrum, cum Patrem Julium Mancinellum Societatis Jesu Sacerdotem, magnum Dei servum pro amico singulari coleret, ipsum essetum rogavit, ut se Airolam conferret, filiam aliquantum consolaturus. Contulit se eò bonus Pater Julius, & post aliquot dies sub vesperum dixit ad Ducem, bon. mem. Patrem meum. Domine dux vellem, ut tua Excellentia meo cras inserviret sacrificio Missæ, respondit hic; Eja! valdè libenter, & ita fuit: absoluto sacrificio & actis de more gratiis, Pater Julius vocavit Dominum Ducem patrem meum, ac dixit: Domine Dux esto bono animo, Deus namque concedet tibi sobolem, feminas & mares, unus eorum erit Cardinalis. Inde discedens Airolâ dixit meo Patri,

Testimo-
nium Emi-
nentissimi
Cardinalis,

ut curaret sibi fieri quadrum (sive picturam,) pro ut ipse placeret, & bon. mem. Pater meus praecepit illi persona, quae in proprio curru cum Airolâ comitari debebat Neapolim, ut curaret illi fieri quadrum, prout vellet; ac cum venissent Neapolim, dictus Pater Iulius dictavit & factum est quadrum: Et pictura haec asservabatur domi nostra, & anno 1659. cum essem domi, petij illam à Domino Duce meo nepote, ut mihi donaret, & nunc illam penes me habeo. Est autem dictum quadrum effigies ipsius Patris Julij Mancinelli in Sacerdotem celebrantem vestiti, & in dicto quadro palmus est simbria, ubi credo varia sunt depicta revelationes, & inter alias Galerius Cardinalitius, prout illic apparet. Et quia sua sanctitas Domini nostri papae Alexandri VII. pro sua clementia 7. Martij anno 1667. me creavit Cardinalem & Archiepiscopum Neapolitanum, cum videam ita clarè impletam fuisse praedictionem, visum est mihi pro gloria Dei, & honore servi sui; hanc praesentem contestationem faciendam, dictandam & propriâ manu subscribendam, & meo sigillo corroborandam hoc die 23. Mayj anno 1667.

Ego Cardinalis Caracciolus.

Assumptio
quorundam
Episcoporum
revelata.

Etiam assumptio quorundam Episcoporum fuit Patri Julio revelata, & ab ipso praedicta per viam visionis. Praesensit ille Episcopatum Domini Sorbolongi, qui fuit Episcopus Eugubii persona magni spiritûs & amicissimus Patri Julio, vidit itaque illum expressè in choro Episcoporum, vestitum sicut ipsos, candidè, absque mitra, cum amictu, tuniculâ in similitudinem caelestem, gravem & jucundum; & intellexit eum fore Episcopum, ipsûmque de eo admonuit, id quod post praedictionem contigit anno sequenti. Dominus Petrus Cartolarus distinebatur officiis saecularibus magna cum prudentia, doctrina, & integritate vitæ, cum Pater Julius intrepidè & magnâ cum libertate, cum qua differitur de rebus, quæ videntur, ei dixit à semet, & etiam ab aliis curavit ipsi dici, ipsum certò futurum
Episco-

Episcopum; non habuit de eo visionem, sua tamen solita animi certitudo per viam discursus omnem ei dubitationem exemit. Fuit Episcopus montis Feltri in Ducatu Urbinate. Eodem modo, cum Pater Julius esset Aquilæ & Mozza sæpius à nobis nominatus Romæ in diversis congregationum secretariis occupatissimus, præsensit ejus Episcopatum Averfanum; in quo postea tantopere excelluit per exempla & sanctissimam institutionem à sancto Carolo Borromæo, cujus multis annis vicarium egit, acceptam & haustam.

De Reverendissimo Mozza.

C A P U T XIII.

Revelationes & prophetiæ de principibus & principatibus sæcularibus.

POSTquam Imperator Rudolphus operatus est multa in bonum fidei Catholicæ, extirpavit hæretes, hæreticos privavit officiis, & privilegiis, auxit supra modum Catholicos, qui antea pauci erant, surrexerunt in ipsum tumultus & persecutiones. Et hæc omnia prævidit & prædixit Pater Julius cum comitiis, quæ ad remedia tantis malis destinabat sua Majestas. prævidit etiam & prædixit ejus successorem in imperio; præterea nullum paulò celebrius factum successit in bello Vngarico, quod Deus ipsi non prius revelasset, tale fuit jactura & postea recuperatio Giavarini prius à Patre Julio perscripta, quam contingeret.

Prædixit Rudolphi Successorem.

Prædixit etiam vicinam mortem Amuratis Imperatoris Turcarum ab ipso cogniti Constantinopoli, prædixit Electionem filii ejus in Imperatorem, & quod futurus esset amicus Christianorum, & habuit de electione hujus ad imperium ita claram revelationem, ut Neapoli in spiritu audiverit strepitum tuborum æneorum, qui in signum læ-

Amuratis filius amicus Christianorum.

V u 2

titia